

בס"ד, ברוך הטוב והמיטיב, חשון תש"פ, לזכר סבא דנש וסבתא לילי

פרשת וירא

ואברקהם, בן-מאת שנה, בהולד לו, את יצחק בנו.

ותאמר שרה--צחק, עשה לי אלהים: קל-השמע, יצחק-לי.

ותאמר, מי מלל לאברקהם, היניקה בנים, שרה: כִּי-יִלְדֵתִי בֵן, לְזַקְנָיו.

(בראשית כא, ה-ז)

מדרש בראשית רבה:

ותאמר שרה: צחוק עשה לי אלקים

ראובן בשמחה – שמעון מה איכפת ליה?

כך שרה נפקדה – אחרים מה איכפת להם?

אלא בשעה שנפקדה אמנו שרה, הרבה עקרות נפקדו עמה, הרבה חרשים נתפקחו, הרבה סומים נפתחו, הרבה שוטים נשתפו.

ניתן דורייה לעולם

"ויקרא אברהם את שם בנו... י-צ-ח-ק"

יצא חוק לעולם, ניתן דוריה לעולם.

אברהם ושרה הם אנשים גדולים במובן כל כך רחב, שכשקורה להם נס – הנס משפיע לכל העולם.

החוק הטבעי שזקנים לא יכולים להוליד מתבטל ומבטל עוד "חוקי טבע" נוספים עבור אנשים רבים – עקרות, חרשים, סומים ושוטים. זהו הצחוק שעל שמו נקרא יצחק – יצא חוק – יש דברים שיוצאים מגדר החוק, שהשומע צוחק כשהוא מדמיין את היתכנותם, ואף על פי כן- זה קורה, זה קרה.

צחוק מקרב בין אנשים. צחוק מקרב בין חברים, צחוק מקרב בין אחים, צחוק מקרב בין הורים וילדים בין הסבים ונכדים. יש דברים שמצחיקים את כולם ויש דברים שמצחיקים את מי שיש להם אותה התרבות, השפה או המקצוע. כדי לצחוק ביחד אנחנו יוצרים קשר עין לרגע, והבנה משותפת, ותזמון. כשחושבים על זה זו פעולה די מורכבת. יש בדיחות שהופכות להיות חלק מהשפה המשפחתית, כמו מילות קוד, שרק מזכירים אותן ברמז וכבר כולם מחייכים. יש צחוק מיוחד שהוא ההנאה של הורים מילדיהם, מה"חוכמות" שלהם. ליד שולחן השבת נספר הורים לילדים ואחים זה לזה את "החוכמות" המיוחדות והמצחיקות שאנו זוכרים. יש צחוק מיוחד של סבתא ונכדה, ואני זוכרת באהבה את סבתא לילי שהייתה אוהבת לספר בדיחות ולשמע בדיחות, והיינו צוחקות הרבה יחד.

שבת שלום ושמחה מגילי והמשפחה

פרוייקט שולחן ערוך לפרשה כולל את תמונת שולחן השבת של משפחת כ"ץ המעוצב בהשראת פרשת השבוע, ודבר תורה המתאים לשיחה משפחתית ליד שולחן שבת - [/https://shabbatable.blog](https://shabbatable.blog)